

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 stycznia 2022 r (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH

(Sprawa C-514/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 31 ust. 2 – Dyrektywa 2003/88/WE – Organizacja czasu pracy – Artykuł 7 – Coroczny urlop wypoczynkowy – Czas pracy – Godziny nadliczbowe – Obliczanie czasu pracy w rytmie miesięcznym – Brak dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych w przypadku skorzystania z urlopu]

(2022/C 109/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DS

Strona pozwana: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w związku z art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie postanowieniu układu zbiorowego, zgodnie z którym w celu ustalenia, czy osiągnięty został próg przepracowanych godzin uprawniający do dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych, nie uwzględnia się jako godzin przepracowanych godzin odpowiadających okresowi wykorzystanego przez pracownika corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 18.1.21.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka

(Sprawa C-683/20) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2002/49/WE – Ocena i zarządzanie poziomem hałasu w środowisku – Główne drogi i główne linie kolejowe – Artykuł 8 ust. 2 – Plany działań – Artykuł 10 ust. 2 – Załącznik VI – Streszczenia planów działań – Brak powiadomienia Komisji w przewidzianych terminach]

(2022/C 109/16)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Sentencja

1) Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej odpowiednio na mocy art. 8 ust. 2 i art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku w związku z załącznikiem VI do tej dyrektywy, ponieważ z jednej strony nie sporządziła planów działań dla głównych dróg i głównych linii kolejowych wymienionych w załączniku do niniejszego wyroku, a z drugiej strony nie przekazała Komisji Europejskiej streszczeń wspomnianych planów działań.

2) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Paget Approbois SAS/Depeyre entreprises SARL, Alpha Insurance A/S

(Sprawa C-724/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Działalność ubezpieczeniowa i reasekuracyjna – Dyrektywa 2009/138/WE – Likwidacja zakładów ubezpieczeń – Artykuł 292 – Skutki, jakie postępowania likwidacyjne wywierają na toczące się postępowania sądowe – Wyjątek od stosowania lex concursus – Lex processus]

(2022/C 109/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Paget Approbois SAS

Strony pozwane: Depeyre entreprises SARL, Alpha Insurance A/S

Sentencja

- 1) Artykuł 292 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (wyłącznie II) należy interpretować w ten sposób, że zawarte w tym artykule pojęcie „toczących się spraw sądowych dotyczących rzeczy lub praw, których pozbawiono zakład ubezpieczeń [w stosunku do których zakład ubezpieczeń utracił prawo zarządu i rozporządzenia nimi]”, obejmuje toczące się postępowanie sądowe, którego przedmiotem jest żądanie odszkodowania z tytułu ubezpieczenia, którego ubezpieczający dochodzi – w związku ze szkodami poniesionymi w danym państwie członkowskim – od zakładu ubezpieczeń objętego postępowaniem likwidacyjnym w innym państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 292 dyrektywy 2009/138 należy interpretować w ten sposób, że prawo państwa członkowskiego, na którego terytorium toczy się postępowanie sądowe – w rozumieniu tego artykułu – powinno regulować wszystkie skutki, jakie na owo postępowanie wywiera postępowanie likwidacyjne. W szczególności należy stosować przepisy prawa tego państwa członkowskiego, które, po pierwsze, przewidują, że wszczęcie takiego postępowania likwidacyjnego powoduje zawieszenie toczącego się postępowania sądowego, po drugie, uzależniają podjęcie postępowania sądowego od zgłoszenia przez wierzyciela do wykazu pasywów zakładu ubezpieczeń przysługującego mu roszczenia o odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia i od wezwania do udziału w tym postępowaniu organów odpowiedzialnych za przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego oraz, po trzecie, zakazują zasądzenia zapłaty odszkodowania, w odniesieniu do którego możliwe jest już wyłącznie stwierdzenie jego istnienia i określenie jego wysokości, ponieważ co do zasady przepisy takie nie wkraczają w zakres kompetencji zastrzeżonej dla prawa państwa członkowskiego siedziby na podstawie art. 274 ust. 2 wspomnianej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 79 z 8.3.2021.